

Ima- és böjtnap

Segédanyagok a 4. negyedévhez - 2020. július 4.

Téma:

Úttörő imádság

Ma a reformációban

Tartalomjegyzék

Miért van szükség Ima- és böjtnapra?	1
Útmutató a tervezéshez	2
Ajánlott programtervezet	3
Melléklet	4
Prédikáció/áhítat anyaga: „Ma a reformációban”	4
Segédanyag a bizonyágtételekből az imaórához	7
„Úttörő imádság” – imavázlat	8
Felhívás böjtre és imára (nyomtassuk és osszuk ki egy héttel korábban)	10

Miért van szükség Ima- és böjtnapra?

Képzeld el, hogy szülő vagy, és abban a tudatban készülsz elközönni gyermekeidtól, hogy nem fogod őket itt a földön látni, csak majd az Isten országában. Mi az a legfontosabb dolog, amit elmondanál nekik?

Jézusnak megvolt ez a dilemmája, amint kereszthalála után készült visszamenni a mennybe. Mi volt a lényege tanítványaihoz intézett utolsó szavainak? Ahogy utolsó imáit és tanításait olvassuk *János evangéliuma* 15-17. fejezeteiben, ismétlődő témákat fedezünk fel: egység, szeretet, Isten keresése ima által. Jézus vágyakozott arra, hogy cseperedőben lévő gyülekezete nemes céllal, egységben és missziós lelkülettel gyűljön össze. Ma, amikor a világunk soha nem tapasztalt módon polarizálódott, nemzetünknek és egyházunknak meg kell fontolni Jézus tanácsát, hogy keresse és kérje a Szentlelket, és fogjon össze a misszióért. A feladat emberileg csüggesztőnek és lehetetlennek tűnik. Ezért kell úgy imádkoznunk, mint még soha a helyreállítás és megbékélés csodájáért, amelyet csak Isten adhat meg.

Arra hívunk, hogy imádkozz a belső szobádban. Hívunk, hogy imádkozz gyülekezeti családdal. Hívunk a világszéles *Megújulás és reformáció* ima és böjt kezdeményezésébe. Talán nem döntesz úgy, hogy teljesen tartózkodsz az ennilától. Talán mellőzni fogod az édességet, a közösségi médiát, vagy egy ideig kevesebbet eszel, és növényi eredetű ételeket fogsz fogyasztani.

„Most és ezután, az idők végezetéig Isten népének sokkal buzgóbbnak kell lennie, sokkal éberebbnek, nem bízva saját bölcsességében, hanem Vezetője bölcsességében. Különítsenek el napokat a böjtre és az imára” (Ellen G. White: *Review and Herald*, 1904. febr. 11.)

Amint úgy döntesz, hogy sokkal jobban összpontosítasz az imára, Isten meg fog áldani, és meg fogja erősíteni a szívedet az előttünk álló, megpróbáló napokra.

CindyTutsch
a *Megújulás és reformáció* bizottság tagja

Útmutató a tervezéshez

- **A nap programja:**
 - A prédikáció/áhitat anyagát („Ma a reformációban”) mellékeljük ebben a segédanyagban. Felhasználhatjátok a délelőtti istentiszteleten, vagy az imaóra előtt áhítatként.
 - Ha délelőtti prédikációnak használjátok, alább rendelkezésre áll az alapige és a javasolt gyermektörténet.
 - Ajánlott délutáni imaprogram biztosított. Szánjunk 1- 2 órát erre, de engedjük, hogy a Szentlélek vezessen.
 - Hívjuk a gyülekezeti tagokat, hogy csatlakozzanak az imához és a böjthöz! Nyomtassuk ki a böjtről szóló részt már egy héttel korábban, hogy a tagok megértsék a böjt és az ima lényegét, s ennek alapján eldönthessék, hogyan akarnak részt venni a böjtben ezen a napon! Egy vázlatot beillesztettünk a függelékbe is.
 - Készítsünk másolatokat az „Imavázlat: Úttörő imádság” és a „Segédanyag a bizonyágtételekből az imaórához” című oldalakról, és osszuk ki a jelenlévőknek.

Ige: Máté 6:33

Javasolt gyermektörténet

Mondjuk el, hogyan szállt alá a Szentlélek pünkösd napján a hívők közé!

Fontos szempontok:

- *Mondjuk el röviden, hogyan adta Jézus a küldetést az egyháza számára, hogy gyógyítsanak, és hirdessék az evangéliumot! (Máté 28:19)*
- *A gyógyítás és a tanítás evangéliuma a zsidóknak és a görögöknek szólt.*
- *A zsidó népnek szintén megújulásra volt szüksége.*
- *A tanítványoknak erőre volt szüksége a küldetésük teljesítéséhez (ApCsel 1:8)*
- *A tanítványok alázatosan a Jézuséhoz hasonlatos jellemet kértek.*
- *Százhusz tanítvány tíz napot együtt töltött, megvallották bűneiket, és közösen igényelték Isten ígérését a Szentlélekkel kapcsolatosan.*
- *Az imájuk egyesült erejére válaszképpen Isten elküldte Szentlelkét, és a reformáció átsöpört a világon!*

Kérdezzük meg a gyerekeket, szeretnének-e hasonlítani Jézusra, és hozzásegíteni másokat az örök élethez. Röviden imádkozzunk velük, és kérjük Istentől Jézus jellemét és erőt ahhoz, hogy megosszunk másokkal az evangéliumot, ahogyan az Apostolok cselekedeteiben is tette az egyház.

Ajánlott programtervezet

Helyszín: Gyülekezetek össze a gyülekezeti teremben, kinn, a fák alatt, vagy ha kevés ember van a csoportban, egy kényelmes szobában, ahol nem vonja el semmi a figyelmeteket.

Bevezetés: Az ének és a zene mindig segít megalapozni az áhítat légkörét, ezért kezdjük az alkalmat néhány dicsőítő énekkel, hangolódjunk az Ő imádatára; nyerjünk bátorságot, hogy Őt keressük. Kérjük meg a csoport tagjait, hogy mondják el fél percben hálájukat imameghallgatásokért, vagy néhány szóban dicsőítsék Istent az énekek között.

Kezdő ima és köszöntés: Az imaszolgálati vezető, vagy egy kijelölt vezető köszöntsön mindenkit az alkalmon, és mondjon néhány bevezető szót!

- Ez az imádság ideje, amikor Istent keressük.
- Bármilyen, ami itt elhangzik, szigorúan bizalmas, és a termen kívül nem mondhatjuk el senkinek sem!
- Ne mondjuk el előre az imakéréseket. Közöljük, hogy ez az ima ideje, nem pedig a beszélgetésé, tehát imádkozzunk az imakérésekért, ne pedig beszéljünk azokról!
- Kényelmes pozíciót válasszunk. Ha nehéz térdelni, álljunk fel.
- Emeljük fel a fejünket, amikor imádkozunk. Hangosan és érthetően beszéljünk, hogy mindenki hallja.
- Az ima több mint a szavaink. Igényeljük az Isten Igéjében elhangzó ígéreteket! Énekeljünk egy-két versszakot valamelyik énekből, amire indítást érzünk! Mások is csatlakozzanak hozzánk!
- Ha valaki imádkozik egy bizonyos szükségletért vagy személyért, mások is imádkozzanak ugyanazért! Erőt ad a tudat, hogy másoknak is fontos az, ami a mi lelkünket nyomja (Mt 18:19).
- Igényeljük Krisztus igaz életének, áldozatának és szolgálatának érdemeit imánkban (Jn 14:14; Jel 8:3).
- Amikor csak lehet, használjuk imánkban a többieket is belefoglaló, „mi”, „minket”, „miénk” személyes névmásokat az „én”, „engem”, „enyém” helyett (Mt 6:9-13).
- A ma délutáni alkalom témája: „Úttörő ima”. Olvassuk fel többen felváltva a bizonyágtételekből összeállított írást (melléklet). Ezt követően imádkozzunk családokért, barátokért, egymásért, a világért.

Megjegyzések a vezető számára:

- *Tartsd szem előtt, hogy teljesen rendben van az, ha beáll a csend. Ne érezd, hogy minden másodpercet ki kell tölteni, vagy idő előtt lezárni az alkalmat. Mindig vannak emberek, akik gyorsan imádkoznak, másoknak több idő kell felengedni, hogy merjenek hangosan megszólalni. Számolj magadban nagyjából 30 másodpercig, ha zavar a csönd. Így lehetőséget adsz a Szentléleknek, hogy bátorítsa a jelenlévőket.*
- *Ha a közösség nem szokott hozzá ahhoz, hogy csoportokban imádkozzon, igehelyeket idézzon és énekeljen is az imaórán, akkor neked kell példát mutatnod. Vagy megkérhetsz előre is másokat, hogy tudatosan, tervezetten imádkozzanak igehelyek alapján, esetleg elkezdjenek ima közben egy-egy éneket. Természetesen az imádság a legfontosabb, de ez is egy lehetőség arra, hogy megtanítsuk az embereket, hogyan imádkozzanak csoportokban.*

Áhítat: Ha a prédikáció/áhítat anyaga még nem hangzott el, akkor a szervező vagy egy megbízott vezető elolvashatja az ima előtt.

Az ima ideje: Melléeltünk egy segédletet az „Úttörő imák” témához. A vezető használhatja ezt a vázlatot, miközben vezeti imában a csoportot.

Befejezés: Az imaalkalom befejezéseként énekeljünk néhány dicsőítő, hálaadó éneket! Zárjuk a délutánt olyan énekekkel, amelyek Isten imádatáról, Jézus eljövételéről szólnak!

Egyes gyülekezetekben különleges szeretetvendégséget szerveznek, amivel együtt fejezik be a böjtot. Legyenek egyszerűek az ételek, de terítsetek meg kreatívan, hogy ezzel is megteremtsétek a különleges légkört.

MELLÉKLET

Prédikáció/áhítat

Gondolatok az *Ima- és böjtnapra* (2020. július 4.)

Ma a reformációban

Írta: Richard Constantinescu lelkész, a Megújulás és Reformáció Bizottság tagja

1519. július 4-e fontos nap volt a protestáns reformáció történetében. Ezen a napon Lipcsében, Németországban a reformáció egyik neves alakja, Luther Márton lefolytatta vitáját a pápa képviselőjével, John Eckkel. A keresztény történész James Wylie megjegyzi, hogy ez a szóváltás volt tulajdonképpen „a két teológiai irányzat közötti nézetbeli eltéréseket meghatározó örök érvényű választóvonal első körvonalazódása”.¹

¹ Wylie: J.A. *The History of Protestantism [A protestantizmus története]*, 294. o.

Jean-Henri Merle d'Aubigné történészleírása szerint Luther „olyan képet mutatott magáról, mint aki szilárd lelkiismerettel és szigorú fogadalommal rendelkezik, miszerint bármit feláldozna az igazság javára, valamint erős meggyőződéssel, ami az Istenbe vetett hitében gyökerezik, és a megszabadítás ígéletében, ami azokat illeti, akik bíznak Benne”.²

“Új meggyőzések ivódtak be mélyen Luther lelkébe . . . a harc hevében törtek elő, mint villámcsapás. Komolyan és merészen viselkedett, olyan elszántságot mutatott, amely könnyen vészelt minden akadályt. Az arcvonásain talán láthatóak voltak a vihar nyomai, amiket a lelkében megélt, és a bátorság, amivel készen állt az új viharokra.”³

Miből merítette Luther, a szerzetes az erejét, hogy ellenálljon a világi erőknél, és előrevigye Isten igazságát rang és hatalom nélkül? Luther nem bízott a saját erejében. Ragaszkodott hozzá, hogy „az evangélium tanítását egyedül Istennek kell megvédenie . . . Minél kevésbé ártják bele az emberek magukat ebbe a munkába, annál feltűnőbb lesz Isten közbelépése.”⁴ Ugyanakkor ezt is írta: “Sátán kimutatja dühét. Istentelen főpapok ármánykodnak, és háború fenyeget bennünket. Buzdítsátok a népet, hogy küzdjön vitézül Isten trónja előtt imában és hitben, hogy ellenségeink Isten Lelke által legyőzve nyugodni kényszerüljenek! Legfőbb szükségletünk és legfőbb dolgunk az imádkozás! Tudja meg a nép, hogy ki van téve a kard élének és Sátán haragjának! Ezért imádkozzon!”⁵

Luther Krisztus által felfedezte, hogy az erőnk nem abban lakozik, hogy bízunk a saját képességeinkben. Úgy találhatunk rá, ha alázatosan keressük Isten Lelkének erőteljes indíttatását. “A titkos imából fakadt az az erő, amely a nagy reformáció által megrázta a világot. Az Úr szolgái az imádkozás helyén szent nyugalommal vetették meg lábukat Isten ígéréteinek szikláján.”⁶

Annyira támaszkodott Istenre, hogy veszély idején “nem múlt el egy nap sem anélkül, hogy ne szentelt volna legalább három órát imára. Mégpedig az elmélyülésre legalkalmasabb órákat választotta ki.” Hallani lehetett, hogy cellájának magányában kiönti lelkét Isten előtt, „mint amikor az ember a barátjával beszél. Szavai tele voltak hálaadással, aggódással és reménységgel.” „Tudom, hogy Atyánk és Istenünk vagy – mondta –, és hogy szétszóród gyermekeid üldözőit, hiszen Te is veszélyben vagy velünk. Ez a Te ügyed, és csak a Te készíttetésedre vettük mi is a kezünkbe. Védj meg hát bennünket, ó Atyánk!”⁷

Luther szilárdsága hasonló volt ahhoz, mint amit Pál mutatott Néró előtt; amit a tanítványok tanúsítottak a zsidó vezetőkkel szemben, és ami Illést jellemezte Akháb udvarában. Önmagunktól nincs ilyen erőnk. Zakariás 4:6-ban elolvashatjuk, mi a titka az Istenért való eredményes munkának: „*Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!- mondja a Seregek Ura.*”

A reformációt, „amely Wiclif idejében kezdődött el, Luther korában szélesedett és mélyült, és amelyet tovább kell vinniük az idők végéig azoknak, akik szintén készek

² d'Aubigne, Jean-Henri Merle: *History of the Reformation of the Sixteenth Century [A tizenhatodik századi reformáció története]*.

³ Uo.

⁴ d'Aubigne, Jean-Henri Merle. Idézi: E.G. White *A nagy küzdelem* c. könyv 190. oldalán

⁵ Uo.

⁶ E.G. White: *A nagy küzdelem*, 191. o.

⁷ E.G. White, idézetek d'Aubigne írásából. *A nagy küzdelem*, 191. o.

arra, hogy mindent elszenvedjenek »az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért« (Jel. 1:9).» csak Isten hatalmával lehet megvalósítani.⁸

A bibliai próféciák előrejelzik, hogy a végidőket nagy hitehagyás fogja kísérni. Pál figyelmeztette Timóteust, hogy „*az utolsó napokban nehéz idők jönnek*” még az egyházon belül is. „*Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárák lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók, szüleikkel szemben engedetlenek, hálátlanok, szentségtelenek; szeretetlenek, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, féktelenek, jóra nem hajlandók, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, akik inkább az élvezeteket szeretik, mint az Istent. Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják*” (2Timóteus 3:2-5).

Hogyan kerülhetjük el ezeket a gonoszságokat a saját életünkben, és hogyan lehetünk jó hatással a körülöttünk lévőkre?

Jézusra gyakran imádkozás közben találtak rá. Pál „szüntelenül” imádkozott. Az apostolok megkeresztelkedtek a Szentlélekkel pünkösdkor, miután tíz napon keresztül együtt imádkoztak, Illésről pedig konkrétan Jakab apostol írja, hogy olyan ember volt, aki „buzgón imádkozott”. Ma nekünk is úgy kell imádkoznunk, mint ahogy ők tették, ha azt szeretnénk, hogy betöltsön minket a Szentlélek, és felhatalmazzon arra, hogy bátran osszuk meg az igazságot a világgal.

Malakiás 4:5 azt mondja, hogy Illés újra eljön majd az idők végén. Malakiás nem a szó szerinti értelemben beszél Illésről, hanem azokra gondol, akik Illés lelkével rendelkeznek. Jézus azt mondta, hogy ki fogunk állni a hitünkért a világ vezetői előtt, úgy, ahogyan Illés, és Keresztelő János is tette. „*De még ezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket; átadnak benneteket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért. De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre*” (Lukács 21:12, 13).

A világnak szüksége van ma ilyen reformátorokra. „Ideje, hogy Isten népe elvhúnek bizonyuljon. Amikor Krisztus vallását a leginkább lebecsülik, amikor törvényét leginkább megvetik, lelkesedésünknek akkor kell a legforróbbnak, bátorságunknak és szilárdságunknak tántoríthatatlannak lennie. Álljunk az igazság oldalára, amikor a többség elhagy minket! Akkor harcoljuk az Úr harcát, amikor kevés a harcos! Ez a próbatételünk. Izzó lelkesedést kell merítenünk mások hidegségéből, bátorságot mások gyávaságából, és hűséget az árulásukból.”⁹

Az erő, amely megrázza a világot ma a reformációban, ugyanonnan fog jönni, ahonnan mindig is jött – az imádság titkos helyéről. Úgy fogsz-e dönteni, hogy imával töltöd el ezt az időt? Miért nem mondjuk el ezt halkán Istennek, és kérünk tőle segítséget? Győzelmet fog neked adni, miközben Őt keresed és szolgálod teljes szívedből!

⁸ E.G. White: *A nagy küzdelem*, 73. o.

⁹ E.G. White: *Testimonies for the Church*, 5. köt., 136. o.

Segédanyag a bizonyágtételekből az imaórához

Testimonies for the Church [Bizonyágtételek] 1. köt., 14-16. o.

1840. márciusában William Miller Portlandbe jött, s megtartotta első előadásorozatát Krisztus második eljövételéről. Az előadások nagy feltűnést keltettek, és a Casco utcai keresztény templom, ahol Miller tartózkodott, nappal is, este is zsúfolásig megtelt. Nem kísérte vad izgalom ezeket az összejöveteleket, hanem mély komolyság ülte meg a hallgatókat. Nemcsak a városiak érdeklődését keltette föl, hanem a környező vidék népe is nap-nap után beözönlött élelmiszerkosaraival a városba. Reggeltől az esti összejövétel végéig ott maradtak.

Eljártunk az előadásokra barátainkkal, meghallgattuk a meglepő kijelentést, hogy az Úr 1843-ban, alig néhány év múlva eljön. Miller oly pontosan követte nyomon a jövendöléseket, hogy meggyőződést keltett hallgatói szívében. Hosszan fejtegette a jövendölések korszakát, és számos bizonyítékot sorolt fel állításai alátámasztására. Majd a készületlenekhez intézett ünnepélyes és erőteljes felhívásokat, és intései mintha megbűvölték volna a sokaságot.

Rendkívüli összejöveteleket szerveztek, ahol a bűnösöknek alkalma nyílt keresni az Üdvözítőt, és felkészülni a küszöbön álló félelmetes eseményekre. Rémület és meggyőződés terjedt el az egész városban. Imaórákat tartottak s általános volt az ébredés a különféle felekezetek soraiban, mert többé-kevésbé mindnyájan megéreztek Krisztus közeli eljövetele tanításának hatását.

Mikor felhívták a bűnösöket, hogy menjenek előre, a vezeklők padjába, az emberek százával tódultak oda. A többiekkel én is átvergődtem a tömegen, helyet foglaltam a keresők között. Mégis az a gondolat élt szívemben, hogy sosem leszek méltó, hogy Isten gyermekének nevezzenek. Hiányzott belőlem az önbizalom. S a meggyőződés, hogy nem tudnám megértetni velük gondolataimat, megakadályoztak, hogy keresztény barátaimtól kérjek tanácsokat és segítséget. Így – teljesen feleslegesen, de – sötétségben és kétségbeesésben botorkáltam. Barátaim nem törtek át tartózkodásom falán, fogalmuk sem volt állapotomról.

Egyik este Robert fivéremmel hazafelé tartottam az összejövételről, ahol a leglenyűgözőbb előadást hallottuk Krisztus közelgő földi uralmáról, amit keresztényekhez és bűnösökhöz intézett őszinte és ünnepélyes felhívás követett. Mindenkit sürgetett, hogy készüljön fel az ítéletre, és az Úr eljövételére. A hallottak megrázták lelkemet, oly mélységes volt szívemben a meggyőződés, hogy attól tartottam, az Úr nem engedi meg, hogy hazatérjek.

Ezek a szavak csengtek fülemben: Közel van az Úr napja! De ki lesz képes elviselni eljövetele napját? Szívem ezt dobogta: „Őrizz meg, ó Uram, az éjszakában! Ne haljak meg bűnösen. Szánj meg, ments meg!” Most először próbáltam kifejtetni gondolataimat fivéremnek, Robertnek, aki két évvel idősebb volt nálam. Megmondtam neki, hogy nem merek pihenni, sem aludni, míg meg nem bizonyosodok, hogy Isten megbocsátotta bűneimet.

Fivérem nem válaszolt rögtön, de hallgatásának oka rövidesen világossá vált előttem. Sírt, mert együtt érzett gyötrelmemmel. Ez még nagyobb bizalomra

serkentett iránta. Megmondtam neki, hogy amikor az élet oly súlyos tehernek tűnt előttem, meg akartam halni. De most rémülettel töltött el a gondolat, hogy jelen bűnös állapotomban meghalhatok, és örökre elveszhetek. Megkérdeztem tőle, mit gondol, ha az éjjelt küzdelmes imával töltöm, az Úr megőrizné-e életemet erre az éjszakára? Ezt válaszolta: „Azt hiszem, igen, ha hittel kéred. Én is imádkozni fogok érted, és magamért is. Ellen, amit ma este hallottunk, soha nem szabad elfelejtenünk!”

Hazaértünk, és az éjjel hosszú óráinak nagy részét imával és könnyekkel töltöttem. Részben azért rejtettem el gondolataimat barátaim előtt, nehogy csüggesztő szavakat halljak válaszul. Reményem oly kicsiny volt, hitem oly erőtlenségre, hogy attól tartottam, ha más is kedvezőtlen színben látja helyzetemet, kétségbeesésbe zuhannék. Ennek ellenére vágytam, hogy valaki megmondja, mit kell tennem, hogy megmeneküljek; milyen lépéseket tegyek, hogy találkozzak Üdvözítőmmel, és teljesen átadjam magamat az Úrnak. Komoly dolognak tartottam a kereszténységet, és tudtam, hogy valami különös erőfeszítést követel tőlem.

Hónapokon át ebben az elmeállapotban vesztegeltem. Szüleimmal rendszeresen részt vettem a methodista istentiszteleteken, de amióta érdeklődtem Krisztus közeli eljövetele iránt, eljártam a Casco utcai összejövetelre is. A következő nyáron szüleim elutaztak Bostonba, a methodista tábori összejövetelre, s engem is magukkal vittek. Eltökéltem, hogy buzgón keresni fogom ott az Urat, és ha lehetséges, elnyerem bűneim bocsánatát. Szívem nagyon vágyott a hitből fakadó keresztény reményre és békére.

Igen fölbátorodtam, amikor a következő szövegen alapuló igehirdetést hallottam: „Ekképpen megyek be a királyhoz”, „s ha azután elveszek, hát elveszek.” A szónok a remény és félelem között ingadozókról szólt, akik bár szeretnének menekülni bűneiktől, és elnyerni Krisztus bűnbocsátó szeretetét, de akiket féltékenységük, és a szívtelenségtől való félelem, kétségek közt hánykolódva tart. Ezeknek tanácsolja, hogy adják át magukat Istennek, s halogatás nélkül bízzák magukat könyörületére. Rájönnek majd, hogy a kegyelmes Megváltó készen áll nekik ajándékozni a könyörület jogarát, mint Ahasvérus ajánlotta fel Eszternek, kedvezése jelét. A bűnösnek, mikor reszketve áll az Úr jelenlétében, nem kell mást tennie, mint kinyújtani a hit kezét, és megérintenie a kegyelem jogarát. Ez az érintés biztosítja számukra a bűnbocsánatot és békét.

Imavázlat: Úttörő ima

Kezdséhez: Az alábbi imatémák a bizonyágtételekből való idézet alapján készültek. Az idézetgyűjteményt a csoport olvassa el együtt vagy egyénekenként. A vezető ossza szét az imatémákat a csoporttagok között, vagy kérdezze meg a jelenlévőket, mely témákért szeretnének imádkozni. Az önkéntesek írják oda a nevük kezdőbetűit a témák előtt üresen hagyott kis részre, és a csoportvezető is jegyezze meg azokat magának. A vezető nyisson egy imával, amiben hálát ad mindenkiért egyénekenként a csoportban, és kéri, hogy Isten áldja meg a jelenlévők szívét-lelkét. Mielőtt bárki imádkozna egy új témáért, egyezzen meg az előzővel, hogy ő lesz a következő. Az imák legyenek rövidek, körülbelül két percesek.

1. ____ Köszönjük meg az Úr Jézusnak azt, hogy eljön hamarosan. (Jelenések22:20)
2. ____ Imádkozzunk azért, hogy az alkalmainkat olyan ünnepélyesség hassa át, mint az úttörők idejében! (Zsidók12:28)
3. ____ Imádkozzunk, hogy a világ meghallhassa Krisztus közeli eljövételének híré! (Máté24:14)
4. ____ Imádkozzunk azért, hogy szeretet ébredjen a szívünkben a bibliai igazságok iránt! (János17:17)
5. ____ Imádkozzunk azért, hogy a Szentlélek meg tudja értetni velünk a bibliai próféciaikat! (János 16:13).
6. ____ Imádkozzunk azért, hogy felkészülten várhassuk az ítéletet és Jézus visszajövetelét! (Efezus5:26, 27)

10 perc a szabadon választható imakérésekre: ekkor az egyéb imakérések következnek. Amikor az utolsó önkéntes is befejezi az imát, akkor időt szánunk arra, hogy mindazon kéréseket felemeljük Istenhez, amelyek eszünkbe jutnak. Amikor ezt a részt lezárjuk, az énekfelelős vezetésével énekeljünk egy versszakot valamelyik választott énekből.

7. ____ Imádkozzunk, hogy ne bolyongjunk szükségtelenül sötétségben és kétségek között! (János8:12)
8. ____ Imádkozzunk, azért, hogy Isten megbocsássa bűneinket! (1János 1:9)
9. ____ Imádkozzunk, azért, hogy bátorítani tudjunk másokat! (1Thesszalónika5:11)
10. ____ Imádkozzunk azért, hogy tudjuk, milyen lépéseket kell tennünk annak érdekében, hogy bensőségesen megismerjük Krisztust! (János17:3)
11. ____ Imádkozzunk azért, hogy Krisztus reményt és békességet adjon nekünk! (János 14:27)
12. ____ Imádkozzunk azért, hogy a féltékenység és a sikertelenségtől való félelem ne akadályozzon meg az üzenet megosztásában! (János 8:31, 32).

10 perc, amikor újabb kérésekért imádkozhatunk. Az énekvezető egy újabb versszakot javasol, aminek éneklésével lezárjuk ezt a részt.

13. ____ Köszönjük meg Jézusnak a megbocsátó szeretetét! (János6:37)
14. ____ Mondjunk köszönetet Istennek kegyelme királyi pálcájáért!(1Péter 2:10)
15. ____ Imádkozzunk azért, hogy Isten tudjon minket arra használni, hogy másokat az igazság felé fordítson! (Dániel 12:3)

16. ____ Imádkozzunk fényért azoknak az életében, akik a sötétséggel és tanácstalansággal küzdenek! (Kolossé 1:9)

17. ____ Imádkozzunk a Szentlélek ajándékáért! (Ap.csel:2:38, 39)

18. ____ Imádkozzunk azért, hogy Isten megáldja népét, és gyógyítsa be sebeiket! (2 Krónikák 7:14)

5-10 perc, amikor újra szabadon imádkozhatunk: adjunk hálát, dicsőítsük Istent az imacsoport vezetőjének imájával. Isten áldása legyen velünk!

A hetenkénti úttörő ima oldalra a következő oldalon lehet regisztrálni (egyelőre angol nyelvű): www.RevivalPlan.com/pioneerprayer

Felhívás böjtre és imára

„Mostantól kezdve az idők végezetéig Isten népe vegye komolyabban a dolgot, legyen éberebb, ne bízzék saját, hanem inkább Vezetője bölcsességében. ... Nem lehet *megkövetelni* a teljes tartózkodást az ételektől, hanem mértékletesen egyenek a legegyszerűbb ételekből” (Ellen G. White: *Étrendi és táplálkozási tanácsok*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 148. o.).

„A Bibliában a böjt nem egy választási lehetőség. Sokkal inkább: adott tény. Mt 6:17 nem azt mondja, »Ha böjtölsz«, hanem azt, »Amikor böjtölsz«. A böjt mindig is a hívők életmódjának része volt, csakúgy, mint az imádság és a Biblia tanulmányozása. A Biblia szinte minden főbb szereplőjéről olvashatunk olyan megjegyzést, hogy böjtöltek... Ha a Bibliában végigtanulmányozzuk ezeket az eseteket, azt találjuk, hogy amikor Isten népe imádkozott és böjtölt, az Úr nagy dolgokat tett értük. Megszabadultak ellenségeiktől a csatában, természetfeletti módon kijöttek a börtönből, a Szentlélek kitöltetett rájuk pünkösdkor, és így tovább, és így tovább... láthatjuk a mintát. Ez a minta a kereszténység egész történetében ismétli önmagát” (Melody Mason, *Együtt az imában* koordinátor, Generál Konferencia).

Arra hívjuk a gyülekezeti tagokat, hogy csatlakozzanak hozzánk az imában és a böjtben az egyházért, különösen pedig azokért, akik életében látni szeretnénk, hogy megismerik Krisztust, valódi kapcsolatba kerülnek vele, üdvösségre jutnak, valamint Isten iránt elkötelezett életet élnek. Imádkozzunk együtt gyermekeinkért, barátainkért, családunkért, szomszédainkért, munkatársainkért, a környezetünkben élőkért!

Mi a böjt?

A böjt többet jelent annál, hogy nem eszünk. A valódi hangsúly nem azon van, hogy kihagyunk pár étkezést, hanem azon, hogy többet imádkozunk. A böjt azt jelenti, hogy bizonyos dolgokat nem teszünk egy ideig azért, hogy céltudatosabban tudjunk

imádkozni, és erre jobban tudjunk összpontosítani. Sokan úgy döntenek, teljesen tartózkodnak az étkezésektől, de nem mindenki képes arra, hogy egyáltalán ne egyen, tehát nem mindenki választja ugyanazt a típusú böjtöt. Úgy is dönthetünk, hogy egyszerűbb, könnyebb ételeket fogyasztunk. Vagy bizonyos ételféléktől tartózkodunk, mondjuk az édességektől vagy a gyorsételektől. Az is böjt, ha egy ideig mellőzzük a közösségi oldalakat, a televíziót, vagy egyéb időrabló dolgokat.

Ha úgy döntesz, hogy teljesen tartózkodsz az étkezéstől (arra vigyázni kell, hogy elég vizet vagy gyümölcslevet fogyassz!), az általában főzéssel/étkezéssel töltött időt most az imára tudod fordítani. Ha csak egy-két dologtól tartózkodsz, imádkozz mindig, amikor kísértést érzel, hogy mégis megtedd! Amikor azt érzed, muszáj megnézned a legutóbbi üzeneteidet valamelyik közösségi oldalon, inkább imádkozz!

Emlékeznünk kell arra, hogy a böjt nem garantálja, hogy imáink úgy találnak meghallgatásra, ahogyan szeretnénk. A böjt nem jelenti azt, hogy Isten figyelmesebben hallgat meg minket, vagy bőségesebben megjutalmaz. A böjt arról szól, hogy mi történik a szívünkben és elménkben. Segít, hogy mindinkább tudatában legyünk saját gyengeségünknek, és annak, hogy szükségünk van arra, hogy jobban függjünk Istentől. A böjt segít, hogy tudatosabban imádkozzunk, és összpontosítsunk az imáinkban arra, ami szívünk legmélyén gyötör.

Arra hívunk, hogy először imádkozz Istenhez, és tőle kérdezd meg, hogyan böjtölj, mire hív téged, mit adj fel azért, hogy több időt tölthess vele imában!

Aztán arra kérünk, csatlakozz hozzánk, az egyház egészéhez, az ima- és böjtnapon. Még ha úgy döntesz, nem böjtölsz, akkor is imádkozz velünk együtt! Tölts időt imával a szombati istentisztelet előtt, és kérd Istent, készítse szívedet és elmédet! Kérd meg Őt, hogy győzzön meg bármely bűnről, ami közte és közted áll! Vadd be ezeket neki, kérd megtisztítását, gyógyítását, bocsánatát. Kérd, hogy mutassa meg, kikért kellene imádkoznod. Hozd el a neveket a szombat délutáni imaóra, hogy együtt imádkozzunk értük!

Vannak, akik nem szívesen imádkoznak hangosan, ezért kerülnek a közös imaalkalmakat. Őket is hívjuk meg! Imádkozhatnak magukban is, felemelhetik imakéréseiket mindazokért az emberekért és élethelyzetekért, amik a szívünkben vannak. Azokhoz is egy szó, akik attól félnek, hogy „az ő imáik nem elég jók”. Legyetek biztosak abban, hogy Isten nem csak szavainkat hallja, de szívünket is látja. Nem „az elég jó” imákat várja, hanem az őszinte imádókat, akik szívből keresik Őt. Örömmel hallja a bizonytalan imákat is, ahol a szavak csak bukdácsolnak, és „helytelen sorrendben” hangzanak el. Még ha nem is tudjuk, hogyan imádkozzunk, Ő tudja. Meghallgat bennünket, és mindig hív, hogy együtt emeljük fel szavunkat hozzá.

„Ismét mondom nektek, hogy ha ketten közületek egyetértenek a földön bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám” (Mt 18:19, ÚRK).

Alig várjuk, hogy együtt imádkozzunk veled!